

Aftenposten

Kjetil Røed

Oppdatert: 31.aug. 2015 11:57

Særegne synsvinkler

Kunstner Ingeborg Annie Lindahls har tegnet Stedtind på en kjempemessig veggtavle med forgjengelig og skjørt pudderpastellkritt. FOTO: Jens Hamran/Trafo Kunsthall

Hvorfor lage noe fra bunnen av når det kan skaffes ferdiglagd?

Setsuko Kurioka Rohdes diskrete og enkle verk består av papirark, hvor hun har sydd inn linjene for hånd. Linjene er abstraherte streker, ingen tekst finnes. Siden vi ikke kan lese noe, trer arket og organiseringen av arkets bestanddeler tydeligere frem – de er ikke lenger medier for formidling av tekst, men gjenstander med egenverdi.

Disse meditasjonene over boksiden ber oss vie oppmerksomhet til tiden som er lagt ned i arbeidet med arket og linjene. Slik kommer vi inn under huden på det skrevne papirarket.

Nasjonalfjell

Ingeborg Annie Lindahls har tegnet Stedtind på en kjempemessig veggtavle med forgjengelig og skjørt pudderpastellkritt. Men gulvet består *også* av tavler, slik at vi deltar i tegneaktiviteten med våre fotavtrykk. Nasjonale ikoner utgir seg for å være stabile og bestandige, men vi er alle med på å forme forestillingene om det «spesifikt norske», antyder kunstneren.

I 2012 ble Stedtind kåret til Norges nasjonalfjell, men når vi oppdager at det ikke er noe selvsagt ved det som definerer oss – slik bildet av Stedtind er forgjengelig – må vår identitet skapes fra innsiden, gjennom å tenke over hva som er viktig for oss, fremfor å akseptere det andre har pekt ut som verdifullt.

Standardisering

Kristoffer Myskja går lenger enn de fleste. Hovedbestanddelene i *Governors* er to gyroskop som, gjennom intrikat mekanikk, synkroniseres med hverandre når de settes i gang manuelt. Her finnes ingen ferdige deler, ingen nett-forbindelse. Han lager alt selv, til og med skruer og muttere.

Myskja viser hvor viktig det er å koble seg av standardløsninger og gjenoppfinne sitt eget perspektiv. Flere andre verk i *Kunst i bevegelse* gir lignende, interessante, synsvinkler.

Fakta: Kunstnerne på Kunst i bevegelse

Glen Farley, Kristoffer Myskja, Serina Erfjord, Cecilia Jonsson, Atle Selnes Nielsen og Bente Sommerfeldt-Colberg

Sammenheng

Graver vi dypt nok vil vi kunne gjenfinne oss selv i de mest upersonlige mekanismer, som Glen Farleys *Hemmeligheter II* viser. Verket, som består av et utsnitt av en anonym skogbunn, vekkes til live når vi trykker på en knapp. Opp fra løvverket stiger et kamera som projiserer en montasje av bilder på veggen – fragmenter fra et liv som vi selv må skape en sammenheng i.

Helhetlig erfaring

At ting er automatisert og standardisert i stadig økende grad øker verdien av å lokalisere mikroperspektiv, hvor vi får mulighet til å jobbe oss gjennom noe fra vår egen synsvinkel.

Overtar vi et produkt eller synspunkt uten å delta i arbeidet med produktets funksjon og betydning står vi i fare for selv å automatiseres. Skjønner vi hvordan noe er satt sammen kan vi lettere modifisere produktet og gjøre det til vårt eget.

Anmelderfakta:

Kunstnerne i de nye utstillingene på Trafo er opptatt av håndverk som noe *mer* enn å være flink til å lage noe.

Ingeborg Annie Lindahl (*Focal depth – above the fold*)

Setsuko Kurioka Rohde (*Infinite variety in a single line*)

18. august–20. September

Kunst i bevegelse (gruppeutstilling)

Trafo kunsthall